

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/17711 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 22 oktober 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

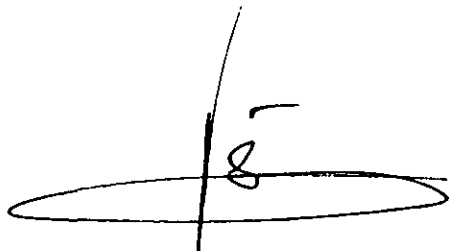
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 december 2007

248-501.

Verzonden: 19 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/17711

Datum uitspraak: 22 oktober 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Sierraleoonse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. D.W. Beemers,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 5 april 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 2 augustus 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgewezen.

Op 24 april 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 25 september 2007. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L.M.A. Hansen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van haar asielaanvraag heeft eiseres, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiseres is afkomstig uit in Sierra Leone. Eiseres stelt dat zij bij de rebellen van de RUF (Revolutionary United Front) gevangen heeft gezeten van december 1998 tot oktober 2001. Zij is vervolgens geholpen om te ontsnappen en heeft Sierra Leone per boot in oktober 2001 verlaten.
3. Op 4 november 2001 heeft eiseres een asielaanvraag ingediend en met ingang van 4 november 2001 is zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Deze vergunning was geldig tot 4 november 2004. Op 2 augustus 2004 heeft eiseres een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend.
4. Verweerder heeft de aanvraag van 2 augustus 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd afgewezen, op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. De grond voor verlening van de verblijfsvergunning is komen te vervallen, omdat op 16 september 2002 het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leone nationaliteit is beëindigd. Volgens verweerder waren er ten tijde van de beslissing waarbij de verblijfsvergunning is verleend, geen andere gronden om aan eiseres een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Verweerder heeft in het bestreden besluit en het als ingelast te beschouwen voornemen ex tunc toetsend gemotiveerd uiteengezet dat hij aan eiseres toerekent dat zij geen documenten heeft overgelegd om haar identiteit, nationaliteit en reisroute vast te stellen. Evenmin heeft eiseres haar reisroute nader onderbouwd door het afleggen van gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen. Het ontbreken van documenten en bedoelde verklaringen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiseres. Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het relaas van eiseres een positieve overtuigingskracht ontbeert en dientengevolge sprake is van een niet geloofwaardig relaas. Ten slotte stelt verweerder zich ex nunc toetsend op het standpunt dat, gelet op het ongeloofwaardig bevonden asielrelaas, de huidige situatie in Sierra Leone niet kan leiden tot een andere conclusie.
5. Hiermee kan eiseres zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiseres stelt zich op het standpunt dat haar relaas geloofwaardig en aannemelijk is. Voorts is eiseres (bijna) drie jaar in het bezit geweest van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd zodat zij er op mocht vertrouwen dat haar een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd zou worden verleend. Ten slotte stelt eiseres dat de wettelijke beslistermijn van zes maanden ruimschoots is overschreden hetgeen ontoelaatbaar is.
6. De rechtbank overweegt als volgt.
7. Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000, van de vreemdeling die, direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie, thans vijf, achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten, als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw 2000 slechts worden afgewezen, indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van

de Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet. Ingevolge artikel 32, eerste lid onder c van die wet kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, worden ingetrokken, dan wel de aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen.

8. De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat de grond voor verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van eiseres is komen te vervallen omdat het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leone nationaliteit is beëindigd.

9. Aangezien bij het bestreden besluit de aanvraag van eiseres om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd is afgewezen, omdat de grond voor verlening is komen te vervallen, heeft verweerder terecht getoetst of er ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning asiel (ex tunc toetsend) andere gronden bestonden voor verlening van een verblijfsvergunning asiel, alsmede of er op grond van de huidige feiten en omstandigheden gronden zijn voor verlening van een verblijfsvergunning asiel (ex nunc toetsend).

10. Allereerst stelt de rechtbank vast dat de door eiseres bij faxbericht van 24 september 2007 overgelegde uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo d.d. 22 mei 2007, is ingebracht met overschrijding van de in artikel 8:58, eerste lid, van de Awb vermelde termijn van tien dagen binnen welke termijn partijen voor de zitting stukken kunnen indienen. De rechtbank acht dit in strijd met de goede procesorde en zal derhalve de overgelegde uitspraak van 22 mei 2007 niet bij haar beoordeling betrekken.

11. Gezien de gronden van het beroep ziet de rechtbank zich voorts voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig is.

12. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij de beoordeling van de aanvraag (onder andere) betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en of identiteitsdocumenten dan wel andere documenten heeft overgelegd, tenzij het ontbreken daarvan niet aan hem is toe te rekenen.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder voldoende gemotiveerd heeft uiteengezet dat hij aan eiseres toerekent dat ter staving van haar aanvraag geen documenten zijn overgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000. De verklaring van eiseres dat zij geen reisdocumenten had omdat de reis door de reisagent was geregeld kan niet afdoen aan haar eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing – waar mogelijk – van haar reis- en asielrelaas. Bij zijn beslissing aan eiseres toe te rekenen dat zij geen reispapieren heeft overgelegd heeft verweerder voorts, toepassing gevend aan onderdeel C4/3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000, betrokken dat eiseres naar zijn oordeel geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute heeft afgelegd. Dat oordeel is niet kennelijk onredelijk. Eiseres is volgens haar verklaring per schip naar Nederland gereisd, doch kan geen informatie verschaffen over zaken als de haven waar zij van het schip is gegaan, de naam van het schip waarmee zij heeft gereisd en de vlag waaronder het schip voer. De enkele stelling van eiseres dat zij naar vermogen heeft verklaard over de reis en dat zij over het schip zelf geen verklaringen kan afleggen omdat zij in een donkere ruimte verborgen zat beneden in het schip, behoeft verweerder niet tot een ander oordeel te brengen. Verweerder heeft eiseres derhalve in redelijkheid kunnen toerekenen dat zij geen reispapieren heeft overgelegd.

De stelling van eiseres dat er sprake is van een cirkelredenering nu verweerder het relaas niet gelooft omdat eiseres geen documenten heeft overgelegd en omdat het relaas niet wordt geloofd, het ontbreken van documenten wordt tegengeworpen, wordt door de rechtbank niet gevolgd. De rechtbank overweegt hiertoe dat verweerder het ontbreken van documenten alleen in het kader van artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 aan eiseres heeft tegengeworpen en niet in het kader van de positieve overtuigingskracht. Mitsdien bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen, zodat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dat relaas. Dit brengt volgens vaste jurisprudentie met zich dat verweerder bij zijn beoordeling slechts van de juistheid van de verklaringen van eiseres hoeft uit te gaan, indien in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en van het asielrelaas dus een positieve overtuigingskracht uitgaat.

13. Uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat verweerder van oordeel is dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert, omdat eiseres vage, summiere en bevreemdend wettende verklaringen heeft afgelegd omtrent haar verblijf bij de rebellen en haar ontsnapping uit het kamp. Zo kan eiseres – ondanks dat haar verblijf bij de rebellen zo'n drie jaar heeft geduurd – niet aangeven wat het aantal rebellen was dat in het rebellenkamp verbleef of het aantal hutten waaruit het kamp bestond. Daarnaast geeft eiseres een summiere omschrijving van haar dagbesteding in het rebellenkamp. Voorts kan eiseres niet de echte namen noemen van de rebellen die haar bijna drie jaar hebben vastgehouden. Daarnaast wordt eiseres niet gevolgd in haar verklaring dat zij twee diamanten in bewaring heeft gekregen van de commandant van het kamp. Uit het deelambtsbericht Revolutionary United Front (RUF) van de Minister van Buitenlandse Zaken van 16 maart 2004 blijkt immers dat de rebellen strikte controles ten aanzien van buitgemaakte waardevolle zaken hadden, die de commandant moest overbrengen naar het hoofdkwartier. Dat eiseres onder zware bewaking stond en toch op heel gemakkelijke wijze heeft kunnen ontsnappen wordt evenmin geloofd.

14. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas een positieve overtuigingskracht ontbeert en dientengevolge geen geloof wordt gehecht aan de verklaringen van eiseres omtrent de door haar gestelde ondervonden problemen van de zijde van de rebellen. Hetgeen eiseres hiertegen ingebracht heeft leidt niet tot een ander oordeel.

Ten aanzien van het standpunt van eiseres dat het niet zorgvuldig is dat verweerder tijdens het gehoor van 12 maart 2007 geen vragen heeft gesteld over het verblijf van eiseres bij de rebellen overweegt de rechtbank als volgt. Gelet op het feit dat verweerder eiseres tegemoet is gekomen door haar in de gelegenheid te stellen haar zienswijze op het voornemen om de aanvraag voor een vergunning tot verblijf asiel voor onbepaalde tijd af te wijzen nader aan te vullen en toe te lichten, kan niet kan worden gesteld dat er sprake is van een onzorgvuldige besluitvorming. Het is immers aan eiseres om haar relaas aannemelijk te maken en niet aan verweerder om aan de hand van vragen het asielrelaas aan het licht dan wel nader aan het licht te brengen.

15. Voorts is de rechtbank met verweerder van oordeel dat er, ex nunc toetsend, gelet op het ongeloofwaardig bevonden asielrelaas, de huidige situatie in Sierra Leone niet kan leiden tot een andere conclusie.

16. Gelet op het voorgaande heeft verweerder, ex nunc en ex tunc toetsend, geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b of c van de Vw 2000, aanwezig hoeven achten.

17. Ten slotte overweegt de rechtbank ten aanzien van het feit dat verweerder de wettelijke beslistermijn heeft overschreden als volgt. Hoewel dit zeer onwenselijk is, leidt overschrijding van de beslistermijn niet tot een vernietiging van het bestreden besluit. Tegen het niet tijdig nemen van een besluit kan immers beroep worden ingesteld, hetgeen eiseres niet heeft gedaan.

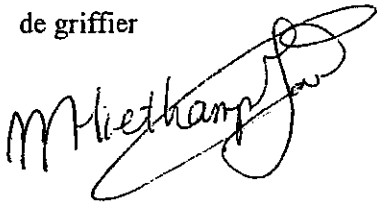
18. Gelet op het bovenstaande is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

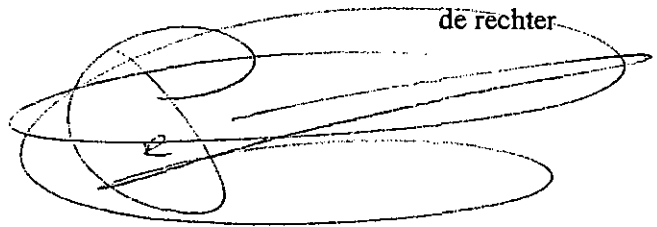
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 22 oktober 2007 in tegenwoordigheid van M. Hietkamp-Jonker als griffier.

de griffier

de rechter

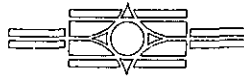
VERZONDEN OP

22 OKT 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

van Schie advocaten

mr C.T.G. van Schie
mr R.G.H.M. de Glas
mr F.G.W.M. Huijbers
mw mr J.W.C. Giebels
mw mr E.R.T. Tromp
mr S.T.W. Verhaagh
mr D.W. Beemers
mw mr J.E.A. van Beveren

Postbus 1017
6501 BA Nijmegen
Tel.: 024-323 88 44
Fax: 024-360 54 30

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 NOV 2007	
ZAAKNR. 2007 c 8 c 65	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per post/per fax: 070-3651380
Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Nijmegen, 19 november 2007

ons kenmerk : 020466D
uw kenmerk :
justitie kenmerk : 0110.31.2040
inzake :
geboren op
te Sierra Leone

BEROEPSCHRIFT ex art. 37 lid 1 Wet op Raad van State

Appellante is mevrouw die op te Sierra Leone, geboren is en thans te woont op het adres Belanghebbende heeft de Sierraleonse nationaliteit.

Belanghebbende kiest in deze zaak woonplaats ten kantore van Van Schie advocaten, Berg en Dalseweg 15 te (6521 JB) Nijmegen, zijnde het kantoor van advocaat en procureur mr. D.W. Beemers, die in deze zaak tot gemachtigde wordt gesteld en als zodanig zal optreden zulks met het recht van vervanging en die hierdoor verklaart door belanghebbende bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger beroepschrift in de dienen.

Belanghebbende kan zich niet verenigen met de uitspraak van Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem d.d. 22 oktober 2007 en komt hierdoor tegen deze uitspraak in hoger beroep. De bestreden uitspraak gaat hier in kopie bij.

Grief 1

1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 14 van pagina 4 van de bestreden uitspraak: *"Ten aanzien van het standpunt van eiseres dat het niet zorgvuldig is dat verweerder tijdens het nader gehoor van 12 maart 2007 geen vragen heeft gesteld over het verblijf van eiseres bij de rebellen overweegt de*

rechtbank als volgt. Gelet op het feit dat verweerder eiseres tegemoet is gekomen door haar in de gelegenheid te stellen haar zienswijze op het voornemen om de aanvraag voor een vergunning tot verblijf asiel voor onbepaalde tijd af te wijzen nader aan te vullen en toe te lichten, kan niet worden gesteld dat er sprake is van een onzorgvuldige besluitvorming. Het is immers aan eiseres om haar relaas aannemelijk te maken en niet aan verweerder om aan de hand van vragen het asielrelaas aan het licht dan wel nader aan het licht te brengen”.

Toelichting

2. In beginsel ligt de bewijslast ten aanzien van het asielrelaas bij de asielzoeker. Indien deze geen sluitend bewijs kan leveren, hebben de asielzoeker en de staat een gedeelde taak om de feiten vast te stellen. Bovendien rust er een onderzoeksplicht op de Staatssecretaris van Justitie (hierna: verweerder) op grond van artikel 3:2 van de Algemene Wet Bestuursrecht. In rechtsoverweging 148 van het arrest van 11 januari 2007 van het EHRM wordt het beginsel van redelijke bewijslastverdeling gevolgd, namelijk dat de bescherming van artikel 3 EVRM onder bepaalde omstandigheden illusoir kan worden indien van degene die op dat artikel een beroep doet, wordt gevergd meer aan te tonen dan gelet op die omstandigheden van hem kan worden verwacht.
3. Appellante heeft tijdens haar nader gehoor op 11 februari 2002 verklaard dat zij meerdere malen verkracht is en mishandeld is met een mes. Hier is verder geen aandacht aan besteed tijdens het nader gehoor. Appellante is in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning op grond van het op dat moment geldende categoriale beschermingsbeleid voor Sierra Leone. Naar aanleiding van verweerders voornemen de aanvraag voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd van appellante af te wijzen is een zienswijze ingediend. Naar aanleiding van deze zienswijze heeft verweerder een hoorzitting gepland op 12 maart 2007. Verweerder is vóór de hoorzitting schriftelijk gewezen op de verkrachting en mishandeling en op het feit dat hier tijdens het nader gehoor onvoldoende op is doorgevraagd. Verweerder is expliciet gevraagd hier tijdens het geplande gehoor wél aandacht aan te besteden.
4. Vervolgens blijkt uit het rapport van het gehoor van 12 maart 2007 dat appellante heeft verklaard dat zij depressief wordt als zij moet vertellen over wat er met haar in Sierra Leone gebeurd is. Wel geeft ze aan dat ze door verschillende mannen is verkracht. Vervolgens wordt ze emotioneel. De ambtenaar die het gehoor afneemt zegt vervolgens: *“U hoeft ook niet meer te graven in het verleden, wellicht wilt u vertellen waarom u in Nederland wilt blijven en niet terug wil keren?”*. In haar antwoord wijst appellante opnieuw op de verkrachtingen. De ambtenaar gaat hier verder niet op in. Gezien het voorgaande is het onbegrijpelijk en onzorgvuldig dat opnieuw niet wordt doorgevraagd op dit voor de beoordeling van het beroep op de c-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet cruciale punt. In Vreemdelingencirculaire C1/4.4.2.3 staat dat bij de beoordeling van de

geloofwaardigheid van het asielrelaas rekening gehouden dient te worden met de geestelijke gesteldheid van de betrokkene in het licht van het traumatabeleid. Een gedetailleerd asielrelaas omtrent de gebeurtenissen die traumatiserend zijn geweest, kan, hoewel het asielrelaas niet volledig consistent is, wel geloofwaardig zijn in het licht van het algehele asielrelaas en hetgeen over het algemeen bekend is over de situatie in het land van herkomst. Hier is zowel in de zienswijze als in beroep op gewezen. Op grond van de op verweerder rustende onderzoeksplicht en de hiervoor genoemde gedeelde bewijslast, had verweerder nader dienen in te gaan op de verkrachtingen. Gedetailleerde verklaringen van appellante op dit punt hadden immers tot gevolg kunnen hebben dat het relaas overeenkomstig genoemde beleid wél als geloofwaardig was aangemerkt. Gezien het voorgaande is de besluitvorming onzorgvuldig geweest en in strijd met artikel 3:2 Algemene Wet Bestuursrecht.

Grief 2

5. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 18 op pagina 5 van de bestreden uitspraak: *"Gelet op het bovenstaande is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding"*.

Toelichting

6. Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient in het licht van de voorgaande grief te worden beoordeeld.

REDENEN, waarom appellant U verzoekt haar beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage zittingsplaats Arnhem d.d. 22 oktober 2007 gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep tegen de beschikking van 5 april 2007 gegrond te verklaren.

gemachtigde,

D.W. Beemers

